

Nro. 38.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.**

Indult Bétsből, Kedden Május 12-ik napján
1807-ik esztendőben.

B é c s.

Néhány hetektől fogva sok idegen dezertorok jönnek ide, a' kik innen tovább küldetettnek. — Sok fő rendű társaságokban nagy summában fogadtanak, hogy a' jövő Julius hólnapja előtt a' közönséges békességnek praeliminaris tzikkelyei meg fognak állittatni. — Hogy a' mi Fels. Fejedelmünk a' hadakozó hatalmasságok közt való békességre tzélzó közbenjárást magára válalta legyen, itten bizonyosnak tartatik. F. M. Lajtinánt Báró Vincenntnek a' Frantzia ármadia fő hadi szálláson való hosszas mulatása is azt bizonyítja.

A' Cs. Kir. Armadiánál esett változásokról.

1. Fellyebbvaló tisztségekre léptek: Auerfperg, Weidenfeld és de Vaux Generál Majorok Feld M. Lajtinantságra; Sanchez de la Cerda Brünni Platzmajor Platzoberstlajtinantságra; Le Noble és Trnka Kapitányok Majorságra, még pedig az elsőbb a' Bécsi-, az utolsóbb pedig a' Podgorzei Montur-Commissiónál.

2. Altaltétettek: Kinsky Fő Strázsamester a' Klebek Regimentjéből a' Mitrovsky Józseféhez; F. Strázsamester Schindler a' Beaulieu Regimentjétől az Auerspergéhez.

3. Penzióba tétetődtek: Türk a' Schröder Regimentjéből való F. Strázsamester, és Holm a' 2-ik Artilleria Regimentbéli Kapitány Fő Strázsamesteri rangal fizetés nélkül.

4. Quietáltak: Litta a' Cs. Kir. testörző Trabant seregnek Oberstere.

Meghóltak. Generál Major Derichs; Hann pensionatus Cen. Major; Creuzenberg pens. Obrister; Curry és Bofsart pens. Obristlajtinántok; Warlich Bubna a' Bombardirozó Corpus Obristlajtinántja; Hademsdorf pens. Obristlajtinánt; az Auerfperg Regimentjétől való Fő Strázsamester Barth; és Josich, Mazura, Perler, Veilsbergi, Veil's Tuhegly Damiani pensionatus Fő Strázsamesterek.

Magyar Ország.

Székes Fejérvárról April. 21-ik napján. Szomorú vala és rettenetes a' szegény Nagy Székelyi Magyar és Német lakosoknak 14-ik Aprilis

a' Sz. Tibursz napja, a' midőn a' nagy szélvészben tűz támadván közöttök a' Magyar Reformátusok és a' Luteránusok temploma, ezen utóbbiaknak harangjok is el olvadt, Parokiájok is el égett 150 Polgár házakkal egyetemben. Rettentetes volt az égés! ember és barom veszedelme felől nem hallottunk ugyan, de egyéb éghető javaik között a' szegény kárvallottaknak igen kevés vagyonjaikat lehetett ki menteni.

Melly közönségesen ki terjedő szomorú abrazatot öltözött egész környékünk ezen hólnap 18-ik napján, a' midőn a' rettenetes északi szelek éjjelre olly szörnyű fergeteggel borították bé hegyeinket, és egész messze kilátható sík tájékunkat, hogy vasárnapra kelve szörnyű hófúvások miatt az Isteni tiszteletet sem lehetett sohol a' szokott mód szerént követni gondolni lehet. A' Sz. György napi vásárnak hétfőn kellett vala kezdődni, de sem adók sem vevők nem érkeztek, az egész vásár (melly különben ezen Dunán túl való megyében leg nevezetesebb és népesebb szokott lenni) egynéhány előre meg érkezett Bétsi árosokból és a' városi árulókból telt ki; még is ezeknek sem találkozott huszad részni vevőjök is mint másszor; mikor hat annyi kereskedők jelentek. A' drágaság még is uralkodott mindenben; a' vevő a' nagy drágaság miatt, az áruló a' kevés vevők miatt, és mind a' két fél a' rettenetes hideg szél és nagy sár miatt is olly szomorúak voltak és le tsüggett fővel jártak, mintha mindeniknek az orra vére folyt volna.

A' szegény Sár mellyéki gazdák a' téli takarmányból ki fogyván rideg marháikat már a' Sár-

reti belső mezőkre hajtottak, mellyek a' hirtelen jött fergetegben ki nem szabadúlhatván, 50—60, 's több darab is, sőt az egy Sz. Agotai pusztán több száz darab marhák, és egynéhány ember vesztekel el a' mint hire van, mondatik egy egy helység kárvallottnak lenni. Itt benn a' külső városban egész nap is bőribe hevert az úttzán a' dögölt ló, senki sem kívánván vele a' nagy hidegben még a' boriért is vesződni; és ez a' szörnyű idő az éjel ismét újabb havazással kezdett erőt venni, hanem a' dél utáni verőfényt csak ugyan kezdi mezőnknek ha mind meg kallott zöld színét is világosságra hozni. A' vetések nagyon meg vannak sanyargatva! Ha a' hidegebb felső Országi részekenn is így vólt az idő, újra tarthatunk a' drágaságtól.

H a d i T u d ó s i t á s o k .

A' múlt 1806-ik esztendőben, October 14-iki napján esett szerentsétlen Jénai verekedést következő módon adják elő a' Pruffziai hivatal szerint való újság levelek: „A' múlt esztendőben October 14-ik napján történt verekedésnek szerentsétlen következései okozták, hogy arról ekkorig semmi hivatal szerént való tudositást e' világnak adni nem lehetett.

„A' Brunswigiai herczeg vezérlése alatt vólt Pruffziai Ármádia, Octob. 5-ik napján Naumburg környékén, a' herczeg H o h e n l o e kórmányára bizatott az Altenburgi és Pennigi vidékeken, a' Generál R ü c h e l corpora pedig Mühlhausen és Göttinga közt szállottak táborba. Mivel az ellenség leg nagyobb erejét a' Würtzbur-

gi környéken lenni gondolták, 80000 emberrel igyekeztek Smalkaldon és Eisenakon keresztül el-
lene menni, az alatt pedig Gr. T a u e n z i e n ve-
zérlése alatt egy Corpust a' Hoffi Ország útja mel-
lé állitattak ki vigyázatra, a' tartalék sereget pe-
dig vagy a' nagy ármadiát követni, vagy a' Thü-
ringiai erdőségen innen, ha az ellenség azon ál-
tal Szakszoniába menni akarna, meg támadni pa-
rantsolták.“

October 7-ikén Eisenak és Rudelstadt közt
mind a' két ármadia öfzve menvén akkor esett
értésekre, hogy az ellenség leg nagyobb erejével
Bayreuth felé fordúlt, és sokkalszamosabb volna,
mint sem gondolták vala annakelőtte. De mivel
a' Pruffziai hadi teátrum fekvése á' defensiva va-
ló hadakozás módját meg nem engedhette, a' kö-
vetkezett napon, t. i. October 8-ikán, az ármadia
a' Saale folyóvizen lehető által menetel végett bal-
ra fordúlt, a' Herczeg H o h e n l o e Corpora Jén a
és Kahle felé, a' Brunswigiai Herczegé pe-
dig Blankenhayn felé marsiroztak. — Hercz. H o-
h e n l o e a' vezérlése alatt volt Pr. hadi népnek
egy részével már October 9-ikén azon folyó vizen
által ment; de mivel a' Brunswigiai herczeg a'
kormányára alatt volt hadi seregeket amavval öfz-
ve kaptsolni igyekezett, H o h e n l o e t ó l azt ki-
vánta, hogy ő a' Saale folyóvizen által küldött se-
regeit huzza vissza, és éppen e' volt az ottan
Octob. 10-ik napján történt szerentsétlen tsatának
leg főbb oka, a' mellyben tudniillik F e r d i n á n d
vitéz Pruffziai herczeg meg ölettetett. — E' nap a'
B r u n s w i g i a i herczeg ármadiája Blankenhejm-
hoz érkezhén, és tudtára adattatván nékie, hogy

az ellenségnek egy Colonnéja avagy tsapat serege Hoff mellett előre nyomúl, egy más colonnéje pedig a' Saale folyóviz mentében Saalfelden keresztül marsirozik, azon folyó vizen által költözni tanátsosnak nem tartotta, a' mennyire lehetett, az ellenséggel való öszve ütközést elkerülte, és hogy az Albis folyóviztől el ne szakasztatassék, October 11-dik napján Weimárba marsirozott, és ő az Ilme folyóviz jobb partyán, a' Herczeg H o h e n l o e corpora pedig Jenához nem messze Kapellendorf mellett táborba szállottak, Generál R ü c h e l maga hadi népével Erfurt mellett tanyázott, a' Weimári herczeg avantgardéja, avagy előjáró serege, melly már annakelőtte a' Thüringiai erdőkön az ellenségnek megkerülése végett által ment, a' vissza menetelre, és Auerstadt mellett a' nagy ármádiához való közeliítésre parantsolatot vett.“

„Mindezek így lévén, Octob. 12-kén a' Brunswigiai herczeg Jénában herczeg H o h e n l o e v e l conferentiát tartott, mellyben azt végzették, hogy csak azon esetre kellene a' Saale folyóvizzen által költözni, 's a' mellett felfelé menni, ha a' Prusszus ármádiát az ellenség megkerülni igyekezne, mely Octob. 11, 12, és 13-ikán meg is történt, a' nélkül, hogy a' nevezett Prusszus vezérek arról bizonyos tudósítást vehettek volna. — Octob. 12-ikén adták tudtokra, hogy Naumburgot el foglalták a' Frantziák. — Octob. 13-ikán délben Auerstaedt felé marsirozott a' Br. Hertzeg ármádiája, hogy az ellenséget, a' ki a' Prusszus ármádiát megkerülni igyekezett, meg akadályoztathassa, a' hova este felé el is jutott. Mind az úton, mind Auer-

stadtban meg hallották, hogy az ellenség még akkor is Naumburgba lett légyen, és hogy néhány vadász seregek a' Saale folyó vizen innen, az Auerstadti úton le telepedtek. Azért is mingyárt akkor meg határozták, hogy azon ellenséges vadász seregeket onnan el üzzék, a' Saale folyó vizen által verjék, annakutánna Freyburg és Laucha mellett az Unstruton által mennyenek, és minekutánna a' herczeg Hohenloe corpusát magok mellé veszik, az ellenséget a' Saale folyóviznek túlsó oldalán meg támadják, E' végre még azon este Auerstadtból levelet küldvén a' Brunsw. Herczeg H o h e n l o e n e k néki azt parantsolta, hogy a' két armadia közt a' Saale vizén lévő utakat foglallya el, és semmi esetben ne engedje magát a' herczeg armadiájától el szakasztatni.“

„Octob. 14-ikén reggel a' Brunsw. Herczeg armadiája útnak indulván a' Marsal D a v o u s t corpusával öszve találálkozott, és noha a' sűrű felhő igen könnyen nagy zürzavart okozhatott volna: de még is mindjárt meg támadta a' Generál Blücher vezérlésére bizatott előjáró sereget a' vadász seregeket, a' mellyekből állott a' M. D a v o u s t avantgardéja, és vissza is verte, a' Brunsw. Herczeg kórmánya alatt három nagy osztály sereg egymás után az ellenség előtt hadi rendbe állott, és mingyárt elkezdette a' lovasság az aprótsatazást. — Ezen három osztálynak gyalogsága is hadi rendbe állitván a' tüzeléshez kezdett, melly reggeli 9 órától fogva dél után 3 óráig tartott. Dél tájban, a' mi armadiánknak jobb szárnya előbre kezdett nyomulni, de segítségére menvén az ellenségnek a' rezerva armadiának egy része,

bal szárnyával a' Köseni passushoz, avagy szoros úthoz támaszkodott. — Midőn Ármádiánk bal szárnya az ellenséget hátra nyomta volna, akkor a' jobb szárnya hátrálni kezdett ; és a' bal szárnya csak akkor vonta magát hátrább, midőn annak háta megé ment volna az ellenség. Két osztály seregeink, avagy a' reserva ármádiának nagyobb része, hátul mint egy 3000 lépésre az Auerstadti tetőkőnn állott, és csak néhány regementek részesültek az ütközetben.“

„A' Hertzeg H o h e n l o e vezérlése alatt volt ármádiát a' Frantzia Császár Corpora még viradtakor meg támadta, a' B e r n a d o t t é corpora pedig Dornburg és Kamburg közt a' Saale folyó vizén által menvén annak háta megé ment. A' Generál R ü c h e l corpora ugyan segítségére ment a' nevezett Hertzegnek, és vele együtt rendkívül való vitézséggel és bátorsággal viselte magát; de mivel háromszorta is nagyobb volt az ellenség ereje, kéntelenek voltak magokat hátrább vonni, és a' Hertzeg Hohenloe corpusának Weimár alá a' Generál R ü e h e l corpusának pedig a' Kappe-lendorfi szoros útig menni. Generál Lajtinánt R ü c h e l ezen tsatában sebet kapván, 11000 főből álló corpusát Gen. Lajtinánt L a r i s c h vezérlésére bizta olly parantsolat mellett, hogy magát Büt-telstaedtig vissza vonván a' Király vezérlése alatt volt ármadiához mennyen, balszárnyával ahoz támaszkodjon, jobb szárnyával pedig a' Feldmarsal M ö l l e n d o r f vezérlése alatt lévő ármadiához. E' két corpusra leg nagyobb szerentsétlenség há-rámlott abból, hogy a' Saale folyóvizzen által vi-vő utak Dornburg és Kamburg közt jó védelmező

állapathba nem tétetődtek, és elegendő vigyázó seregek oda nem küldettettek. — E' miatt a' Hertz. Hohenloe armadiáját nem csak meg kerülte, hanem a' Brunsw. Hertzeg armadiájával való egyességtül is el mettzette az ellenség.“

„Midőn este felé a' három első osztály seregeket a' hátrálás után az Auerstaedti tetőkre fel marsirozni parantsolta, 's annál fogva az ellenségnek előbre való nyomulását meg akadalyoztatta volna a' Király; még akkor tellyességgel nem tudta, hogy Hertzeg Hohenloe és G. Lajtinánt Rücheleszerentsétlenül ütköztek volna meg az ellenséggel. Hogy ha erről bizonyos tudósítást vehetett volna: a' rezerva armadiával a' verekedést meg újjíthatta 's annál fogva az Unstrut folyó vizhez szabados utat nyithatott volna az armadiának. De mivel úgy vélekedett, hogy a' Hertzeg Hohenloe corpusa Kapellendorf, a' Gen. Lajtinánt Rüchelepedig Weimár mellett telepedtenek le, olly szándékkal lévén, hogy azon két corpusal a' magáét öfzve kaptsolja, 's azokkal együtt a' következett napon a' verekedést meg ujjíthassa, a' Brunsw. Hertzeg armadiáját el marsirozni parantsolta. Gen. Kalkreuthhoz olly parantsolatot küldött, hogy az előjáró sereggel, melly még addig semmi tűzben nem vólt, tartalék sereget formáljon, a' többi seregeknek kormányozását pedig Fr. Marsal Möllendorfra bizta. Önön maga Eő Felsége a' verekedésnek szerentsétlen ki meneteléről, és arról is tudósittatván, hogy az ellenség a' Pr. Armadiát nem üzi, személyének bátorságára nézve, Weimárba menni, 's ott herczeg Hohenlóével és Rücheles Gen. Lajtinántal

a' fellyebb való planumnak eszközlésére szükséges intézeteket tenni akart; de a' midőn a' Weimárba vivő Auerstaedti útra ment volna, ott az ellenségre bukkanván, kénytelen volt az Ármádiához vissza térni, és avval együtt Wickerstaedtől Weimartól balra Sommerdaba marsirozni. Minekutánna Eő Felségét, a' bé következett éjjel a' Hohenloe ármádiájának és a' G. Lajtinánt Ruchel corpusának állapotjokról az elszellyedett Pr. katonák voltaképen tudósították volna, azt végzette, hogy minden hadi seregei Nordhauzenbe mennyenek vissza, és Eő Felsége a' Sömmerdaiton maga is oda ment. Minthogy abban állapotak meg eleinte, hogy a' hadi seregek Weimárba hátrállyanak, oda is marsirozott azoknak egy része; de mivel már azon várost az ellenség elfoglalta, azok is Erfurt felé fordultak, 's annál fogva nagy kerülést tettek. Ezen alkalmatossággal esett F. Marsal Möllendorf 5000-ed magával Erfurtban fogságra. —

(A' többi következik.)

* * *

I. Sándor Császárnak Orosz ármádiához lett utazásáról, és az ujjabb hadi történetekről, következő jegyzések adattattak ki a' Pétersburgi udvari újság levelekben: A' mi Fels. Császárunk ma délben 12 órakor (Martius 28-ikán) indult ki a' Prussziai Lengyel Országban táborozó ármádiájához. Felvett útját a' bé vett szokás szerént, a' Kasáni templomban való buzgólkodása által kezdte el, úti társainak Gróf Tolstói udvari fő Marsalt, Novosiltzow titkos tanácsost és ma-

ga első Adjutánsát Gróf L i e w e n t választatta. Mártzius 30-ikán délután 2 órakor, kivánt egészségben Rigába érkezvén, és ott a' várban bé szállván az ott lévő kormányozó hadi és polgári előjárók, a' főbb Nemesek és Kereskedők mindjárt Eő Cs. Felsége udvarlására mentek. Az ebéd végződése után, 4 órakor, a' lakosoknak örvendező tapsolások közt onnan is el indulván, estéli 7 órakor Mitauba érkezett; de ott meg nem hált, hanem éjjeli 10 órakor útját tovább folytatta, és a' következett reggel 5 órakor Polangeube ment, a' hol a' Fels. Prussziai Király Mémelből délután 2 órakor latogatására menvén egymással egynéhány óráig beszélgettek, 's végre mint ketten Mémelbe mentek, a' hol Eő Csász. Felsége a' számára készített házba bé szállott. Azon este, mellyen Mémelbe érkezett, t. i. Aprilis 3-ikán, az egész város ki volt világositva."

A' 24-ik Mártziusi Mémeli tudósításokban következő hadi történetekről tétetik emlékezet: Az ármádiától Mártzius 20 ik napjáig ide jött tudósítások szerént szüntelen a' Passarge folyó viz tulsó oldalán tanyázott az ellenség, melly több vakmerő tsatazásokra szolgáltatót alkalmatosságot. — Mártzius 10-ikén a' Prussz. Gen. Lajt. Plö t z corpora Braunsbergen keresztül a' nevezett folyó vizen által költözött, olly fel tetéll, hogy az ellenséges ármadiának bal szárnyát onnan el üzze, 's annál fogva a' G. Lajtinánt L'Estocq corpusának azon folyó vizen való által menetelét meg könnyithesse, a' kit mingyárt a' M. B e r n a d o t t e Corpora megtámadott. Eleinte ugyan hátrább nyomták az ellenséget a' Pr. Királyi seregek, de

mivel mind több több nép ment segítségére, végtére este felé azokat Braunsberg városába vissza nyomta, a' hol a' gyalogság a' Pruffzusokkal üstökbe kapott, 's azon városból ki nyomta, a' kik Heiligenbeilbe vissza mentek, a' nélkül, hogy az ellenség őket üzőbe vette volna. Mivel azon környéken az el olvadt hó miatt nagy sár volt, és sem ágyút vinni, sem a' lovasságnak előre nyomulni nem lehetett, következésképpen egyedül a' gyalogságnak kellett dolgozni: mind a' Pr. seregeknek, mind az ellenségnek vesztese nagy volt; az elsőbektől 500-an holtak meg, estek sebbe, és tévelyedtek el. A' következő napon a' Plötz és L'Estocq Gen. Lajtinántoknak corporaik öszve kaptasoltatván, Heiligenbeil és Mehlsack közt telepedtek le.

„A' 27-ik Mártziusi Bartensteini tudósítások szerént, néhány nap alatt sok tábori eleség, élet, és montur érkezett az Orosz armadiához az Orosz Birodalomból. Minden országos utak tömve vannak a' sok szekérrel, úgy hogy, hat hólnapra való, elesége is lesz az Orosz armadiának. Wormditot oda hagyta az ellenség, és a' mint hallatik, több pontokon is hátra vonnya magát. — A' Kozák sok embereit és lovát fogdosnak el az ellenségnek; mind ezek mind amazok nyomorútan néznek ki. — A' Jedwadno környékén Martz. 31-ik napján történt tsatazásban 9 hadi tiszt és 200 közember fogattatott el az ellenség közül.“

A' Gen. Lajt. L'Estocq corpusánál, Mártzius 8-ik napjától fogva annak 18-ik napjáig következő hadi dolgok történtek. Ez az osztály sereg Mártzius 8-ikán maga tanyájából ki indulván,

a' felette rossz utak miatt Wormdittig sem mehetett, hanem Speewartenbe tétetődött által annak fő hadi szállása. Az ellenség Guttstadtba és annak környékén tanyázott. A' Baillozd vacans vasas regementjének fő Strázsamestere Arnim L'Estocq Gen. Lajtinántot arról tudositván, hogy ő az ellenséget Sensburgból ki hajtotta, és hogy az utolsóbbnak egy nagyobb része Bischofsburgba, más kisebb része pedig Wartenburgba vonta volna magát vissza, a' Plötz corpusának egy brigadáját Oberster Mahlzahn vezérlése alatt utánna küldötte, a' ki noha sokkal erőtlenebb volt az ellenség-nél; még is mindazáltal két batallion menvén segítségére, Braunsbergbe a' Frantziákat megtámadta, 's hátrább űzte. A' Prusszusoknak veszteségek 7 meg öletett, 18 meg sebesítetett emberből, és 30 lóból állott; az ellensége ellenben 31 meg holt emberre, 2 el fogatott tisztre, 9 köz emberre, és 3 lóra ment. Mártzius 9-ikén a' Gen. Lajt. L'Estocq corpora a' Wormditti környékre marsirozott, a' Passarge folyó vizen lévő hidakat el foglalta, és a' Spanden mellett állott ellenséget megtámadta, és mind ágyúból mind apróbb fegyverből erőssen tüzeltek egymásra. A' Prusszusok vesztesége igen tsekély volt, az ellenségét szoroffan meg határozni nem lehetett. "

„Mártz. 10-ikén a' Sporheni hidak mellett lövöldözni kezdettek a' Stutzosok, mellyet tsak hamar ágyuzás követett; két ágyúból és egy haubitzából lövöldözvén az ellenség, a' Prusszusok is hasonló fegyvereket vittek ellenük; de mivel a' két ellenséges sereget a' Passarge folyóviz egymástól el választotta, igen kevés ideig tartott az egy-

másra való tüzelés. — Az ezen napon vett tudósítások abban meg egyezvén, hogy a' Mars. Bernadotte corpusával, melly az Eylaui igen véres tsatában jelen nem lévén nagy számú volt, kellené nékiek szembe szállani, a' Plötz corpusával magokat öszve kaptsolni igyekeztek, mellyet annyival inkább szükségesnek tartottak, mivel azon napnak estéjén Braunsberget az ellenség el foglalta. Arra való nézve a' Lestocq corpora Mártz. 11-ikén Plaswigbe, 's onnan tovább marsirozott, mellyet éfzre vévén az ellenség, magát hátrábbvonta. A' több aprólékos tudósításokat mint igen tsekély tartyakat, elő befzélieni, 's azoknak olvasásával az olvasó Publicumot fárasztani nem akarjuk.

„A' 10-ik Aprilisi Mémeli tudósítások szerént hat napokkal annak előtte egy Orosz Kurir ment oda I-ső Sándor Császárhoz, a' ki 5 ló farkat vitt oda, mint annak bizonyos jeleit, hogy a' Moldvában és Havasalföldében táborozó Orosz seregek a' Törököket meg verték. Ezek a' tudósítások azt is tartják, hogy a' Fels. Orosz Császár és Pruffziai Király Mémelből Litvánián által az Orosz armadiához utaztak, hogy azon tartományban számos tartalék armadia fekszik, és hogy Anglus Generál Hutchinson is oda utazott legyen.

„A' Svétziai Kir. hadi seregeknek Frantziáktól lett meg győzetetésekről, és a' Peene 's Trebel folyóvizeken lett által menetelekről következő tudósítás adatatott ki Aprilis 20 ik napján Stettinben: Azon fegyver szűnésről való alkuban, mellyet Mars. Mortier Essen Svéciai Gen. Laj-

tinantal April. 18-ik napján kötött, a' volt meghatározva, hogy az Uzedomi és Wollini szigetek (Pruffz, Pomerániában, az Oder vizének torkánál) a' Napoleon Császár hadi népének adattassanak által. — A' 16-ik April. tsatában 1000—1200 Svékus katonát, és hat ágyút ejtettek a' Frantziák fogságra. Egy egész könnyű ártilléria kompánia fogattatott el. — A' Fels. Svéciai Király armadiája arra kötelezte magát, hogy a' fegyverszűnés ideje alatt Kolbergbe és Danczigba semmi segítséget nem küld, semmi idegen truppokat a' Svéciai Pomerániába ki szállani nem enged. — A' Frantziák és Svékusok közt, a' fegyverszűnésnek felmondása után, 10 nappal kezdődhetik el az ellenségeskedés.

Török Birodalom.

Az Archipelagusnak Tenedos nevezetű kis szigetje (a' mint a' 25-ik Martziusi Konstantzina-polyi tudósítások tartják) mellett vigyázaton álló Anglus hajó sereghez 14 Orosz hadakozó hajókból álló segítség küldetett; de mivel annyira meg erőssítettek a' Dardanéllák, hogy azokon által menni tellyes lehetetlenség volna, egyébképen nem árt-hatnak, hanemha egy két kis szigetetskét el foglalnak. — A' Török hajó sereg még most ugyan a' Konstantzinápolyi kanálisban van, de nem sokára ki fog onnan evezni. Az ott őrizetben volt Jantsároknak zsoldjok ki fizettetvén, hólnap a' Török Armadiához marsiroznak. — A' Nagy Vezér táborba való menetelének ideje még ugyan meghatározva nints bizonyosan, de az sem fog sokára halasztatódni, addig pedig a' Seraskier kormányozza a' már Duna mellé gyülekezett Török hadi seregeket.

Ennekfelette minden tehetségét arra fordítja a' Fényes Porta, hogy az egyesült Anglus és Orosz hajó seregeknek Dardanellákon való újabbi által meneteleket meg akadályoztathassa. Arra való nézve azoknak romladozott erőffégeit meg újitattya, jobbitattya, többekkel szaporitattya az oda küldetett Frantzia Indzsínöröknek plánumok szerént. Ezek foglalatoskodnak a' Bosphorusnak az az, a' Konstantzinápolyi Kanálisnak, avagy szoros tengernek meg erőssítésében is, melly munkának annál hamarább 's jobb módokkal leendő végbe vitetése végett, minden Konstantzinápolyi Görög és Örmény ház nép. oda egy napi számost küldeni, vagy helyette egy napi számot fizetni köteleles. — E' mellett az oda bé hordattatni szokott borra vetett harmintzad és vám is a' rendkívül való költségeknék ki potoltatására megkötöttetett.

A' F. Portánál lévő Franczia Csász. követ General Sebastiani soha sem vólt a' Zultán és Török Ministerium előtt oly nagy kedvességben és betsülletben mint most, az utólsobbakkal minden nap több órákig dolgozik, és az ő hire 's tanátsa nélkül sem a' Török Armadiánál, sem a' hajó seregeknél semmihez sem kezdenek. A' Dalmátziából Konstantzinápolyba ment Fr. hadi tisztek, vagy mingyárt a' Török hadi seregekhez küldettnek, vagy a' Fortificationnak igazgatóiva tétettnek. — Mártzius hólnapnak utolsó negyedében 60000 főből álló Asiai gyalog és lovas seregek marsiroztak el Konstantzinápoly mellett, 's egyenessen a' Török Armadiához folytatták útjokat; ezeken kívül még többek is várattatnak. — Jusuf Basa, a' ki esméretes vitézségére nézve nagy betsülletben van a' Muzulmannoknál, a' kórmányára bízott hadi népet Asiának Erzerum nevezetű városa környékére gyűjtötte öszve, melly együtt fog a' Persákkal az Oroszok ellen hadakozni.